

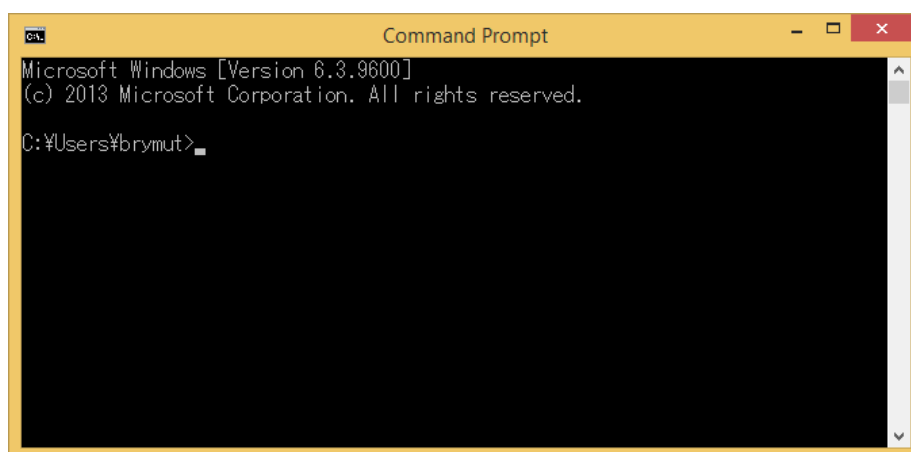
Wiersz poleceń systemu Windows

Opracowanie: *Bogusław Rymut*

1 Wiersz poleceń systemu Windows

1.1 Uruchomianie wiersza poleceń

Istnieje kilka metod uruchomienia wiersza poleceń w systemie Windows. Najprostszą z nich jest wybór z menu start elementu „Wiersz poleceń”. Rozwiązanie to nie jest uniwersalne, ponieważ różne wersje systemu operacyjnego Windows posiadają inne umiejscowienie skrótu do wiersza poleceń. Uniwersalnym sposobem uruchomienia konsoli wiersza poleceń jest uruchomienie okna dialogowego *Uruchom*, okno to można otworzyć korzystając z skrótu klawiszowego **Windows+R**, (tzn. wciśnięcia i przytrzymania klawisza **Windows** oraz klawisza znaku **R**).

Rys. 1 Konsola wiersza poleceń

1.2 Krótkie wprowadzenie do wiersza poleceń

Okno wiersza poleceń można spersonalizować. W tym celu należy rozwinąć menu kontekstowe na tytule okna i wybrać element *Właściwości*. Zakładka *Czcionka* umożliwia wybranie preferowanego kroju znaków i ich rozmiaru.

Uruchomiony wiersz poleceń składa się ze znaku zachęty i kursora. Znakiem zachęty nazywamy zestaw znaków który informuje nas o gotowości wiersza poleceń do przyjęcia polecenia od użytkownika. Domyślnym znakiem zachęty w systemie Windows jest ścieżka bieżącego katalogu zakończona zamykającym nawiasem ostrokątnym. Kursorem nazywamy znak migający znajdujący się za znakiem zachęty. Pozycja tego znaku informuje użytkownika, w którym miejscu wiersza poleceń wprowadzane przez użytkownika znaki będą wyświetlane.

Ważne uwagi dotyczące wiersza poleceń:

- Wiersz poleceń systemu jest niewrażliwy na wielkość wprowadzanych znaków,
- Ścieżki do plików i katalogów zawierających znak spacji należy podawać w znakach cudzysłowu.

- Pliki usuwane z wiersza poleceń przenoszone są do kosza.
- Większość poleceń posiada parametr „/?” Umożliwiający uzyskanie pomocy.
- Do wiersza poleceń możemy wklejać nazwy przez wykorzystanie menu kontekstowego paska tytułu okna konsoli.
- Nazwy plików i katalogów mogą zostać automatycznie uzupełnione, przez naciśnięcie przycisku tabulacji, niestety wszystkie znaki wprowadzone za uzupełnioną nazwą zostaną usunięte.
- Klawisze nawigacji pionowej (góra, dół) mogą zostać wykorzystane do przeglądania historii wiersza poleceń, możliwe jest przeglądanie ostatnio wywoływanych poleceń od momentu otwarcia konsoli. Klawisze nawigacji poziomej (prawo, lewo) wykorzystywane są do zmiany pozycji kursora w obecnym poleceniu.

1.3 Wprowadzanie poleceń

Uruchamianie programów i poleceń w wierszu poleceń odbywa się wiersz po wierszu, poprzez wpisanie nazwy programu po znaku zachęty i zatwierdzenie go klawiszem Enter. Jeśli wprowadzone polecenie nie jest prawidłowe, tzn. program o wpisanej nazwie nie istnieje lub nie jest to polecenie specjalne wiersza poleceń, to konsola poinformuje nas o błędzie przez wypisanie informacji „.... is not recognized as internal or external command, operable program or batch application” poprzedzonej nazwą programu, który chcemy uruchomić.

Manipulacja pozycją kursora w wierszu poleceń odbywa się przez klawisze Up, Down, Left, Right. Pozycja kursora zmienia się automatycznie wraz z wprowadzaniem liter. Wprowadzanie, które spowoduje przesunięcie kursora o jedna pozycję w prawo, natomiast wciśnięcie klawisza backspace spowoduje usunięcie ostatnio wprowadzonego znaku i przesunięcie kursora w lewo o jedna pozycję. Ponadto możemy zmienić pozycję kursora używając strzałki prawo lub w lewo, co spowoduje przesunięcie kursora o jedną pozycję w zadanym kierunku. Strzałki w górę i w dół służą do przeglądania historii wiersza poleceń.

1.4 Podstawowe informacje o poleceniach w systemie Windows

Polecenia konsoli i programy konsolowe w systemie DOS/Windows składają się z dwóch elementów: nazwy i parametrów. Nazwą programu nazywamy nazwę pliku wykonywalnego z opcjonalnie podanym rozszerzeniem. Parametry są elementami opcjonalnymi, które podawane są po nazwie programu i rozdzielone są białymi znakami.

Nazwa polecenia jest utożsamiana zwykle z nazwą pliku wykonywalnego lub nazwą skryptu powłoki. Wiersz poleceń systemu Windows nie jest wrażliwy na wielkość liter, oznacza to że nazwa polecenia może być zapisana w dowolnej konwencji z wykorzystaniem wielkich i małych liter. Parametrami polecenia nazywać będziemy wszystkie łańcuchy znaków znajdujące się po nazwie polecenia. Nazwa polecenia musi być oddzielona od parametrów przynajmniej jednym białym znakiem (spacja, tabulacja itp.). Programy zewnętrzne, nie dołączone do dystrybucji systemu, mogą być wrażliwe na wielkość liter, z tego powodu zaleca się wykorzystywanie konwencji zapisu parametrów programu podanej w dokumentacji aplikacji.

1.5 Zmienne środowiskowe

Zmienne środowiskowe są wartościami nazwanymi zawierającymi wartość, które są przechowywane i zarządzane przez powłokę. W wierszu poleceń systemu Windows występuje kilkanaście predefiniowanych zmiennych środowiskowych, najważniejsze z nich to:

- PATH – zmienna ta przechowuje lokalizację katalogów, które mają być przeszukiwane przy uruchomieniu programu w powłoce,
- PROMPT – zmienna ta określa strukturę znaku zachęty występującego w wierszu poleceń,
- CD – zmienna ta określa lokację bieżącego katalogu roboczego.

Celem pobrania wartości zmiennej środowiskowej należy umieścić, jej nazwę pomiędzy znakami procentu (%).

1.6 Przekierowania strumieni

Strumieniem w wierszu poleceń systemu Windows, nazywamy zbiór danych podawany do programu lub zbiór danych, który jest rezultatem działania aplikacji. W wierszu poleceń mamy możliwość przekierowywania strumieni danych do plików oraz tworzenia strumieni danych z plików, służą do tego znaki:

- > - przekieruje dane z konsoli do nowego pliku, jeśli plik nie istnieje to zostanie on utworzony.
- >> - dopisze dane przekierowane z konsoli do istniejącego pliku, jeśli plik nie istnieje to zostanie on utworzony.
- 2> - przekieruje strumień błędów do nowego pliku,
- 2>> - przekieruje strumień błędów i dopisze go do pliku.

Przykłady

- DIR > file_list.txt
Zapisze nazwy plików w bieżącym katalogu do pliku file_list.txt
- MORE < file_list.txt
Wyświetli na ekranie stronami zawartość pliku file_list.txt

2 Personalizacja wiersza poleceń

W systemie Windows dostępna jest grupa poleceń służących personalizacji wiersza poleceń. Do grupy tych poleceń zaliczamy polecenia:

- TITLE – ustawi tytuł okna wiersza poleceń,
- COLOR – umożliwiające zmianę koloru wyświetlanego tekstu i tła,
- PROMPT – umożliwiające zmianę znaku zachęty

2.1 Polecenie TITLE

Polecenie umożliwia ustawienie tytułu okna poleceń.

Składnia

TITLE [tekst]

Argumenty

tekst – ciąg znaków określający nowy tytuł wiersza poleceń

Przykłady

- TITLE Okno Linii Poleceń
Ustawi tytuł okna na „Okno Linii Poleceń”

2.2 Polecenie COLOR

Polecenie umożliwia ustawienie koloru pierwszoplanowego i tła dla okna konsoli wiersza poleceń.

Składnia

COLOR [attr]

Argumenty

attr – dwucyfrowa liczba w zapisie szesnastkowym, w której pierwsza cyfra określa kolor tła, natomiast druga cyfra określa kolor pierwszoplanowy. Każdej cyfrze przypisany jest inny kolor: 0 – czarny, 1 – niebieski, 2 – zielony, 3 – błękitny, 4 – czerwony, 5 – purpurowy, 6 – żółty, 7 – biały, 8 – szary, 9 – jasnoniebieski, A – jasnozielony, B – jasnobłękitny, C – jasnoczerwony, D – jasnopurpurowy, E – jasnożółty, F – jaskrawobiały.

Przykłady

- COLOR F0
Polecenie ustawi tło na kolor jaskrawobiały, natomiast kolor pierwszoplanowy ustawiony zostanie na kolor czarny.
- COLOR
Polecenie przywróci domyślny kolor tła i pierwszoplanowy.
- COLOR 70
Ustawi domyślny schemat kolorów systemu Windows.

2.3 Polecenie PROMPT

Polecenie zmienia format znaku zachęty wiersza poleceń systemu Windows.

Składnia

PROMPT [tekst]

Parametry

tekst – ciąg znaków określający format znaku zachęty. Tekst ten może zawierać kody specjalne : \$A – znak '&', \$B – znak '|', \$C – znak '(', \$E – znak '"', \$F – znak ')', \$G – znak '>', \$H – kasuje ostatni znak znaku zachęty, \$L – znak '<', \$N – litera bieżącego dysku, \$P – litera bieżącego dysku i aktualna ścieżka bieżącego katalogu, \$Q – znak '=', \$S – znak ' ', \$T – bieżąca godzina, \$V – numer wersji systemu, \$_ – przejście do nowej linii, \$\$ - znak '\$'.

Przykłady

- PROMPT \$T \$\$
Polecenie spowoduje, że znak zachęty przyjmie następujący format np. "16:26:30.20 \$"
- PROMPT

Polecenie przywróci domyślny znak zachęty.

- PROMPT Podaj polecenie:

Polecenie ustawi format znak zachęty na łańcuch "Podaj polecenie:"

3 Narzędzia wiersza poleceń

Narzędziami wiersza poleceń nazywać będziemy grupę poleceń, która wykorzystywana jest do interakcji z użytkownikiem lub pozyskiwaniem informacji przez użytkownika. Do tej grupy zaliczamy następujące polecenia:

- HELP – podaje informacje o poleceniach systemu Windows,
- VER – wyświetla wersję systemu Windows,
- ECHO – wyświetla komunikaty, włącza i wyłącza echo wiersza poleceń,
- CLS – czyści ekran wiersza poleceń,
- SET – wyświetla, ustawia lub usuwa zmienne środowiskowe systemu Windows,
- PAUSE - wstrzymuje działanie wiersza poleceń,
- TIMEOUT – wstrzymuje działanie wiersza poleceń na określony czas, wyświetlając stosowny komunikat,
- TIME – wyświetla lub ustawia czas systemowy,
- DATA – wyświetla lub ustawia datę systemową,
- EXIT – zamyka wiersz poleceń lub koczy działanie skryptu powłoki.

3.1 Polecenie PAUSE

Polecenie wstrzymuje działanie wiersza poleceń i programów wsadowych do momentu wciśnięcia dowolnego klawisza przez użytkownika.

Składnia

PAUSE

3.2 Polecenie TIMEOUT

Polecenie jest rozszerzeniem polecenia PAUSE. Daje ono możliwość wstrzymania działania programu na określony czas, lub do momentu wciśnięcia dowolnego klawisza lub kombinacji klawiszy CTRL+C.

Składnia

TIMEOUT /NOBREAK

TIMEOUT /T sekundy [/NOBREAK]

Parametry

/T sekundy – określenie maksymalnego czasu wstrzymania wiersza poleceń, w przypadku podania wartości sekundy równej -1, program będzie zachowywał się w identyczny sposób jak program PAUSE, oczekiwanie może zostać przerwane przez naciśnięcie dowolnego klawisza.

/NOBREAK – wznowienie działania programu odbędzie się wyłącznie po upływie zadanego czasu, lub po naciśnięciu kombinacji klawiszy CTRL+C.

Przykłady

- **TIMEOUT /T -1**
Polecenie zachowywać się będzie identycznie do polecenia PAUSE, zatrzyma działanie wiersza poleceń do momentu naciśnięcia dowolnego klawisza.
- **TIMEOUT /T -1 /NOBREAK**
Polecenie spowoduje, że wiersz poleceń zostanie wstrzymany do momentu naciśnięcia kombinacji CTRL+C.
- **TIMEOUT /T 60**
Polecenie spowoduje, że wiersz poleceń zostanie wstrzymany na minutę chyba, że wcześniej użytkownik wciśnie jakiś znak na klawiaturze.

3.3 Polecenie EXIT

Polecenie służy do zamknięcia wiersza poleceń lub przerwania skryptu powłoki.

Składnia

EXIT

3.4 Polecenie CLS

Czyści ekran wiersza poleceń.

Składnia

CLS

3.5 Polecenie SET

Polecenie służy do pobierania wartości zmiennych środowiskowych oraz ich deklaracji.

Składnia

SET [zmienna=[ciąg]]

SET zmienna

Parametry

zmienna – nazwa zmiennej do zdefiniowania lub wyświetlenia

ciąg – wartość zmiennej

Przykłady

- **SET**
Polecenie wyświetli wszystkie aktualnie zdefiniowane zmienne środowiskowe.
- **SET PATH**
Polecenie wyświetli wartość zmiennej środowiskowej PATH.
- **SET X=nowa zmienna**
Polecenie ustawi wartość zmiennej środowiskowej X na wartość „nowa zmienna”

3.6 Polecenie VER

Polecenie VER wyświetla na ekranie nazwę i wersję obecnie używanego systemu Windows.

Składnia

VER

3.7 Polecenie ECHO

Polecenie echo ma dwojaką funkcjonalność, z jednej strony pozwala nam wyświetlać dowolną informację na ekranie, z drugiej pozwala włączyć lub wyłączyć wyświetlanie znaku zachęty wiersza poleceń i funkcji echo w skryptach powłoki.

Składnia

ECHO [ON | OFF]

ECHO [tekst]

Parametry

tekst - tekst do wyświetlenia na ekranie.

ON – włączenie znaku zachęty.

OFF – wyłączenie znaku zachęty.

Przykłady

- ECHO %PATH%
Polecenie wyświetli wartość zmiennej środowiskowej PATH.
- ECHO OFF
Polecenie wyłączy znak zachęty.
- ECHO Witaj świecie!
Polecenie wyświetli na ekranie wiadomość „Witaj świecie!”

3.8 Polecenie HELP

Polecenie pozwala uzyskać krótki opis poleceń systemu Windows, wraz z jego składnią. Alternatywnym sposobem pobrania informacji o poleceniach jest wywołanie programu, dla którego chcemy uzyskać pomoc z parametrem /?.

Składnia

help [polecenie]

Parametry

polecenie – nazwa polecenia lub programu system Windows

Przykłady

- HELP
Polecenie wyświetli na ekranie listę znanych poleceń powłoki.
- HELP HELP
Polecenie wyświetli na ekranie pomoc polecenia HELP.
- HELP /?
Polecenie wyświetli na ekranie pomoc polecenia HELP.
- HELP VER

Polecenie wyświetli na ekranie pomoc polecenia VER.

3.9 Polecenie TIME

Polecenie służy do pobrania lub ustawienia bieżącego czasu.

Składnia

TIME [/T | czas]

Parametry

/T – polecenie zwróci bieżący czas systemowy, w formacie lokalnego czasu systemowego.

czas – nowy czas systemowy, który zostanie ustawiony jako bieżący.

Przykłady

- TIME
Polecenie zwróci bieżący czas oraz oczekiwać będzie na podanie nowego czasu lokalnego.
- TIME /T
Polecenie zwróci bieżący czas w formacie lokalnego czasu.
- TIME 10:10 AM
Polecenie ustawi bieżący czas na godzinę 10:10.

3.10 Polecenie DATE

Polecenie służy do pobrania lub ustawienia bieżącej daty systemowej.

Składnia

DATE [/T | data]

Parametry

/T – polecenie zwróci jedynie bieżącą datę.

data – nowa data, która zostanie ustawiona jako bieżąca.

Przykłady

- DATE
Polecenie wyświetli bieżącą datę oraz poprosi o podanie nowej daty systemowej.
- DATE /T
Polecenie wyświetli bieżącą datę.
- DATE 06/06/2013
Polecenie ustawi datę systemową na 6 czerwca 2014 roku.

4 Polecenia obsługi systemu plików

Grupa poleceń których celem jest zarządzanie plikami i katalogami nazywać będziemy poleceniami obsługi systemu plików. W skład tych poleceń wchodzi:

- TYPE – wyświetla zawartość pliku na ekranie.
- MORE – wyświetla na ekranie informacje strona po stronie.
- ATTRIB – wyświetla lub zmienia atrybuty pliku.
- COPY – kopiuje jeden lub wiele plików.

- REN – zmienia nazwę pliku.
- MOVE – przenosi pliki.
- DEL – usuwa pliki.
- MKDIR – tworzy katalog.
- RMDIR – usuwa katalog.

4.1 Polecenie TYPE

Polecenie służy do wyświetlania zawartości plików tekstowych na ekranie.

Składnia

TYPE [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku

Pametry

dysk – litera dysku z którego chcemy wyświetlić plik.

ścieżka – względna lub bezwzględna ścieżka do pliku.

nazwa_pliku – nazwa pliku do wyświetlenia.

Przykłady

- TYPE readme.txt
Polecenie wyświetli na ekranie zawartość pliku readme.txt znajdującego się w bieżącym katalogu.
- TYPE readme.txt changelog.txt
Polecenie wyświetli na ekranie zawartość pliku readme.txt oraz changelog.txt znajdujących się w bieżącym katalogu
- TYPE C:\boot.ini
Polecenie wyświetli na ekranie zawartość pliku boot.ini, który znajduje się na dysku C.
- TYPE ..\build.txt
Polecenie wyświetli na ekranie zawartość pliku build.txt znajdującego się jeden poziom wyżej niż bieżący katalog.

4.2 Polecenie MORE

Polecenie służy do wyświetlania zawartości pliku tekstowego strona po stronie.

Składnia

MORE [dysk:][ścieżka:]nazwa_pliku

polecenie | MORE

Parametry

dysk – litera dysku, z którego chcemy wyświetlić plik.

ścieżka – względna lub bezwzględna ścieżka do pliku.

nazwa_pliku – nazwa pliku do wyświetlenia.

polecenie – polecenie, którego wyjście zostanie wyświetlone strona po stronie

Przykłady

- `MORE readme.txt`
Polecenie wyświetli stronami na ekranie zawartość pliku `readme.txt` znajdującego się w bieżącym katalogu.
- `TYPE readme.txt changelog.txt | MORE`
Polecenie wyświetli stronami na ekranie wyjście polecenia „`TYPE readme.txt changelog.txt`”.
- `DIR C:\Windows | MORE`
Polecenie wyświetli stronami na ekranie pliki znajdujące się w katalogu `C:\Windows`.

4.3 Polecenie ATTRIB

Polecenie `ATTRIB` służy do wyświetlania i modyfikacji atrybutów plików.

Składnia

`ATTRIB [+R | -R] [+A | -A] [+S | -S] [+H | -H] [dysk:][ścieżka:][nazwa_pliku]`

Parametry

`dysk` – litera dysku na którym znajduje się plik.

`ścieżka` – względna lub bezwzględna ścieżka do pliku do zmodyfikowania.

`nazwa_pliku` – nazwa pliku, którego atrybuty chcemy wyświetlić lub zmodyfikować.

`+R | -R` – dodaje lub usuwa atrybut plik tylko do odczytu.

`+A | -A` – dodaje lub usuwa atrybut plik archiwalny.

`+S | -S` – dodaje lub usuwa atrybut plik systemowy.

`+H | -H` – dodaje lub usuwa atrybut pliku ukrytego.

Przykłady

- `ATTRIB`
Polecenie wyświetli atrybuty plików w bieżącym katalogu.
- `ATTRIB +H`
Polecenie doda atrybut pliku ukrytego do wszystkich plików w bieżącym katalogu.
- `ATTRIB -S -H C:\boot.ini`
Polecenie usunie atrybut plik systemowy oraz plik ukryty z pliku `C:\boot.ini`.

4.4 Polecenie COPY

Polecenie służy do kopiowania jednego lub wielu plików do innej lokalizacji.

Składnia

`COPY [/Y | /-Y] źródło [+ ...] [cel]`

Parametry

`/Y` – wymusza potwierdzenie nadpisania pliku o podanej nazwie już istnieje już w lokalizacji, do której następuje kopiowanie.

`/-Y` – wyłącza wszystkie potwierdzenie nadpisania pliku.

źródło – ścieżka lub nazwa pliku do skopiowania.

cel – lokalizacja, do której należy skopiować plik.

Przykłady

- COPY readme.txt C:\Windows
Polecenie kopiuje plik readme.txt do katalogu C:\Windows.
- COPY readme.txt readme.bak
Polecenie zapisuje kopię pliku readme.txt pod nazwą readme.bak.
- COPY readme.txt +changelog.txt C:\tmp\
Polecenie kopiuje pliki readme.txt oraz changelog.txt do katalogu C:\tmp\.
- COPY readme.txt file.bak
COPY /-Y changelog.txt file.bak
Polecenie pierwsze zapisuje kopie pliku readme.txt pod nazwą file.bak. Drugie polecenie nie będzie wymagała potwierdzenia nadpisania pliku file.bak przy przed skopiowaniem pliku changelog.txt.

4.5 Polecenie MOVE

Polecenie pozwala na przenoszenie plików i katalogów do określonej lokalizacji.

Składnia

MOVE [/Y | /-Y] [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku cel

MOVE [/Y | /-Y] [dysk:][ścieżka]nazwa_katalogu nazwa_katalogu

Parametry

/Y – wymusza potwierdzenie nadpisania pliku jeśli istnieje już w lokalizacji, do której plik jest przenoszony.

/-Y – wyłącza wszystkie potwierdzenie nadpisania pliku.

dysk – litera dysku z którego chcemy wyświetlić plik.

ścieżka – względna lub bezwzględna ścieżka do pliku.

nazwa_pliku – ścieżka lub nazwa pliku do skopiowania.

cel – lokalizacja lub nazwa katalogu, do której należy przenieść plik lub katalog.

Przykłady

- MOVE readme.txt readme.txt.bak
Polecenie zmieni nazwę pliku readme.txt na nazwę readme.txt.bak.
- MOVE *.txt txt_files\
Polecenie przeniesie wszystkie pliki tekstowe w bieżącym katalogu do folderu text_files.
- MOVE C:\Windows D:\
Polecenie przeniesie katalog C:\Windows na dysk D.

4.6 Polecenie REN

Polecenie służy do zmiany nazwy plików i katalogów.

Składnia

REN [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku cel

Parametry

dysk – litera dysku, z którego chcemy wyświetlić plik.

ścieżka – względna lub bezwzględna ścieżka do pliku.

nazwa_pliku – ścieżka lub nazwa pliku, katalogu, którego nazwa zostanie zmieniona.

cel – nowa nazwa pliku, jako cel nie może być podana żadna ścieżka.

Przykłady

- REN dir_1 dir_2
Polecenie zmieni nazwę katalogu dir_1 na dir_2.
- REN readme.txt readme.txt.bak
Polecenie zmieni nazwę pliku readme.txt na readme.txt.bak.

4.7 Polecenie DEL

Polecenie służy do usuwania plików.

Składnia

DEL [/P] [/F] [/S] [/Q] [/A[:]attr]] nazwa

Parametry

/P – pyta o potwierdzenie usunięcia każdego pliku.

/F – pozwala na usuwanie plików tylko do odczytu.

/S – usuwa zawartość w podkatalogach.

/Q – automatycznie usuwa pliki bez wyświetlenia potwierdzenia usunięcia pliku.

/A – wybiera pliki do usunięcia na podstawie atrybutu attr.

nazwa – nazwa pliku lub plików do usunięcia

Przykłady

- DEL dir_1
Polecenie usunie wszystkie pliki w katalogu dir_1.
- DIR readme.txt changelog.txt
Polecenie usunie pliki readme.txt oraz plik changelog.txt

4.8 Polecenie RMDIR

Polecenie służy do usuwania katalogów.

Składnia

RMDIR [/S] [/Q] [dysk:]ścieżka

Parametry

dysk – litera dysku, na którym znajduje się katalog.

ścieżka – względna lub bezwzględna ścieżka do katalogu.

/S – pozwoli na usunięcie niepustego folderu, usunie wszystkie pliki i katalogi w zadanym folderze.

/Q – tryb cichy, program nie będzie prosił o potwierdzenie usunięcia zawartości folderu.

Przykłady

- RMDIR dir_1
Polecenie usunie pusty katalog dir_1
- RMDIR /S dir_2
Polecenie usunie katalog dir_2 i całą jego zawartość.
- RMDIR /Q /S dir_2
Polecenie usunie katalog dir_2 z całą jego zawartością, nie pytając o potwierdzenie usunięcia plików i folderów znajdujących się w katalogu dir_2.

4.9 Polecenie MKDIR

Polecenie służy do utworzenia struktury katalogów w określonej lokalizacji.

Składnia

MKDIR [dysk:]ścieżka

MD [dysk:]ścieżka

Parametry

dysk – litera dysku na którym chcemy utworzyć strukturę katalogów.

ścieżka – struktura katalogów do utworzenia.

Przykłady

- MKDIR dir_1 dir_2
Polecenie utworzy w bieżącym katalogu dwa foldery o nazwie „dir_1” i „dir_2”.
- MKDIR dir_3\dir_4
Polecenie utworzy w bieżącym katalogu folder o nazwie „dir_3” który zawierać będzie katalog „dir_4”.

5 Nawigacja w systemie plików

Polecenia nawigacji systemu plików, to grupa poleceń, które umożliwiają przemieszczanie się po systemie plików. Zaliczamy do nich następujące polecenia:

- DIR – wyświetla listę plików i katalogów,
- CD – wyświetla lub zmienia nazwę bieżącego katalogu,
- TREE – wyświetla strukturę katalogów,

- VOL – wyświetla informację o dysku,
- PUSHD – umieszcza bieżącą ścieżkę na stosie,
- POPD – pobiera i przechodzi do katalogu umieszczonego na stosie.

5.1 Polecenie DIR

Polecenie umożliwia pobranie listy plików i katalogów znajdujących się w określonej lokalizacji.

Składnia

DIR [dysk:][ścieżka][nazwa_pliku] [/A[:attr]] [/L] [/O[:sortowanie]] [/P]

Parametry

dysk – litera dysku, na którym znajduje się katalog lub plik.

ścieżka – względna lub bezwzględna ścieżka do katalogu.

nazwa_pliku – nazwa pliku.

/A – wyświetla pliki tylko o zadanych atrybutach attr.

/L – wyświetla nazwy plików małymi literami.

/P – wyświetla listę plików strona po stronie.

/O – sortuje wyświetlane pliki zgodnie z podanym typem sortowania : N – alfabetycznie według nazwy, D – według daty, E – alfabetycznie według rozszerzenia.

Przykłady

- DIR C:\Windows\System32*.dll
Polecenie wyświetli wszystkie pliki DLL w katalogu C:\Windows\System.
- DIR /P C:\Windows
Polecenie wyświetli wszystkie pliki w katalogu C:\Windows strona po stronie.

5.2 Polecenie CD

Polecenie umożliwia wyświetlenie i zmianę bieżącego katalogu roboczego.

Składnia

CHDIR [/D] [dysk:][ścieżka]

CD [/D] [dysk:][ścieżka]

Parametry

dysk – litera dysku.

ścieżka – lokalizacja katalogu, do którego chcemy przejść.

Przykłady

- CD
Polecenie wyświetli lokalizację bieżącego katalogu roboczego.
- CD ..
Polecenie zmieni katalog bieżący na katalog rodzica.

- `CD C:\Windows`
Polecenie zmieni katalog bieżący dysku C na katalog Windows, jeśli użytkownik pracuje na dysku D: konieczne będzie wywołanie polecenia „D:”, które zmieni aktualny dysk roboczy.
- `CD /D C:\Windows`
Polecenie zmieni bieżący dysk twardy na dysk C: oraz ustawi bieżącą ścieżkę roboczą na katalog Windows znajdujący się na dysku C.

5.3 Polecenie TREE

Polecenie służy do wyświetlenia w czytelny sposób struktury katalogów i plików

Składnia

`TREE [dysk:][ścieżka] /F /A`

Parametry

dysk – litera dysku.

ścieżka – lokalizacja katalogu, do którego strukturę chcemy zilustrować.

/F – zilustruj także pliki znajdujące się w katalogach.

/A – do ilustrowania wykorzystuj wyłącznie znaki ASCII.

Przykłady

- `TREE C:\`
Polecenie wyświetli strukturę katalogów dysku C.
- `TREE /F C:\Windows`
Polecenie wyświetli strukturę katalogów i plików folderu C:\Windows.

5.4 Polecenie VOL

Polecenie służy wyświetlaniu informacji o zadanym dysku twardym.

Składnia

`VOL [dysk:]`

Parametry

dysk – litera dysku, którego informacje chcemy przeglądać.

Przykłady

- `VOL C:`
Polecenie wyświetli informacje o dysku C.

5.5 Polecenie PUSHD

Polecenie umieści lokalizację podanego katalogu na stosie.

Składnia

`PUSHD [dysk:][ścieżka]`

Parametry

dysk – litera dysku.

ścieżka – lokalizacja katalogu, który zostanie umieszczony na stosie.

Przykłady

- `PUSHD .`
Polecenie umieści ścieżkę do bieżącego katalogu na stosie.
- `PUSHD C:\Windows`
Polecenie umieści ścieżkę „C:\Windows” na stosie.

5.6 Polecenie POPD

Polecenie przejdzie do katalogu zapisanego na stosie i usunie pierwszą wartość z stosu.

Składnia

`POPD`